

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

SANCTI|| IOANNIS|| DAMASCENI OPERA,||

Johannes <Damascenus>

Parisiis, 1577

De osculo: & quòd hinc benevolentia concilietur. cap. xxv.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71880](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71880)

Iob. 5.

IDI stultum firma radice: & statim maledixi pulchritudini eius. Ignobiles & contempti, indigentes omni bono. Qui etiam arborum radices præ ingente fame mandebant. Perierunt, quia non habebant sapientiam. Dixit insipiens in corde suo, Non est Deus. Nolite fieri sicut equus & mulus, quibus non est intellectus. Simul insipiens & stultus peribunt.

Psal. 13. 31. 48.

Prov. 17.

13.

De ore stulti baculus cõtumeliæ. Quid prodest stulto habere diuitias, cùm sapientiam enserere non possit? Stultus confestim annunciat iram. Stultus extendit stultitiam. Via stulti corrumpit vias eius: Deum autè accusat cor ipsius.

26.

Os stultorum annunciat mala. Stultus verberibus affectus non sentit. Non conducunt stulto deliciae. Non respondeas stulto iuxta stultitiam suam: ne similis ei fias. Responde stulto iuxta stultitiam suam, ne sibi sapiens esse videatur. Stultis occurrit mors. Stulti petulanti atq; indomita lingua sunt.

27.

6.

Graue est saxum, & onerosa arena: sed ira stulti utroque grauior. Stulti cõtumeliæ appetentes sunt. Impij sensum oderunt. Homo à laqueo peribit.

27.

Vir stultus & iniquus ambulat per vias obliquas. Idem annuit oculo, terit pede, digito loquitur. In aures stulti nihil dicite: ne prudentes tuos sermones irideat.

Eccl. 7.

7.

Sicut sonitus spinarum ardentium sub olla: sic risus stulti. Labia stulti demergunt eum. Stultus stulta loquetur: & cor eius vana cogitabit.

Sap. 3.

Liuor capiet populum insipientem. Sapientiam & disciplinam qui abiicit, infelix est, & vacua spes eius, & sine fructu labores eius.

Eccl. 4. 8.

22.

Ne subiicias te ipsum homini stulto. Cum fatuis ne habeas consilium. Qui docet fatuum, quasi qui conglutinat testem. Supra mortuum plora: defecit enim lux: & supra fatuum plora: defecit enim sensus. Luctus mortui septem dies: stulti autem & impij, omnes dies vitæ ipsius. Cum stulto ne multum loquaris: & cù insensato ne abieris. Ne cum insipientibus ludas. Arenam & salem & massam ferri facilius est ferre, quàm hominem imprudentem. Modicum plora super mortuum, quia requieuit: stulti autem vita morte grauior est. Præcordia fatui quasi rota carri: & quasi axis versatilis cogitatus ipsius.

33.

Fatuis non est mihi amicus.

Sixt. in

Sent.

Basil. in

princ.

Prot.

Iustinus.

Euagrius.

Philo.

Nullum

malu

titia

gr-

uius.

Neque apud pisces vox, neque apud stultos virtus quaerenda est.

Ut qui morbo laborant, medicina auxilio indigent: sic stulti sapientia opus habent.

Doctrina sana ad durum & cõtumacem ac præfractum animum minimè ingreditur: sed tanquam reuerberata, ad seipsam reuertitur.

Vita à ratione auersa dux & gubernator demon est.

Malorum nullus diues est, quamuis etiam omnia ea, quæ vbius terrarum sunt, metalla adeptus sit: verùm stulti omnes pauperes sunt. Quiuis stultus in angustia est, ut qui ab auaritia, & ambitione, & voluptatum amore, aliisque id genus vitis opprimatur: quæ

Nullum quidem animum in latitudine degere non sinunt. Nullum homini grauius malum stultitiam accidere potest: ut qui peculiare rationis opes, hoc est mentem, amisit. Morbititia grauius atque interitus causa est stoliditas. Fieri non potest, ut magna ante parua discantur.

DE HOMINE SIMPLICI, AC MORVM
innocentia prædito. CAP. XXV.

Iob.

Psal. 36.

67.

83.

Prov. 10.

OMINVS non repellet innocentem.

Custodi innocentiam, & vide æquitatem: quia sunt reliquæ homini pacifico. Deus qui habitare facit vnus moris in domo.

Non priuabit bonis eos, qui ambulant in innocentia.

Qui ambulat simpliciter, ambulat cõfidenter. Quanto tempore

A pore innocentes iustitiæ hærebunt, tandiu non confundentur. Qui ambulat rectè, timet Dominum. Qui planè cernit, misericordiam consequetur. Accepti sunt Domino omnes immaculati in via sua. *Benedicta est omnis anima simplex. Vir simplex credit omni verbo. Benigni sunt habitatores terræ: & innocentes relinquentur in ea. Quia recti habitabunt in ea.*

B Duplici modo innocentiam intelligimus. Aut enim rationis ope à peccato nos ipsos auerentes, ac per longam animi attentionem, & virtutum studium, velut radicem quandam vitij excidentes, quatenus eo prorsus caremus, innocentis nomen accipimus: aut rursus innocentia est, nondum collecta mali experientia: cum videlicet plerumque à iuuenilem aetate, vel aliquod vitæ institutum, quidam aliqua vitia minimè experti sunt. Verbi gratia: innocètia puer superbiã nescit, doli & fraudis ignarus est. Sunt rursus, qui, quoniam ruri degunt, mercaturæ versutias & forèses conflictationes ignorat. Tales porò innocètes dicimus: nõ quòd animi inductione à vitio remoti sint, sed quòd nondum vitiosas animi affectiones ipsis experiri contigerit. Certa porò simplicis hominis nota in moru simplicitate posita est.

Simplices atque à dolo alieni mores, anima arcana facile produnt. *In Canon. Na. 17.*
Parum cantata est simplicitas, ac benignitas interdum imbecilla est: minimèque vitium suspicatur, qui à vitio liber & immunus est. Qui ad vitium minimè propensus est, ne ad suspicandum quidem procliuus est.

C Simplicitas apud Deum in summo pretio est. Calliditas enim, etsi in probis, ac diuinæ legi consentaneis conatibus probanda est: nunquam tamen inter virtutis suauitates recenseri queat. *Cyrill.*

DE PAUPER TATE, AC VITÆ FRUGALITATE. CAP. XXVI.

D **M**ELIUS est modicum iusto super diuitias peccatorum multas. *Psal. 36. Prou. 15.*
Melius est vocari ad olera cum charitate, quàm ad vitulum saginatum cum odio. Melior est exigua sumptio cum iustitia, quàm multa germina cum iniustitia. Melior est buccella sicca cum gaudio in pace, quàm domus plena victimis cum iurgio. Diuitias & paupertatem ne dederis mihi, sed tantum victui meo tribue necessaria: ne fortè satiatius, illiciar ad negandum, & dicam, Quis est Dominus? aut egestate compulsus, furer, & peierem nomen Dei mei. Mel inuenisti: comede quatum satis est: ne fortè satiatius euomas illud. Comedere multum mellis non est bonum. *17. 30. 25.*

Melior est pugillus vnus cum requie, quàm duo manipuli cum labore. *Eccl. 4.*
Vita sibi sufficietis operarij cõdulcabitur: & in ea inuenies thesaurum. Somnus sanitatis in homine parco. *Eccl. 40. 31.*

Nolite possidere aurum, neque argentum, neque æs in zonis vestris, non peram in via, neque duas tunicas, neque duo calceamenta, nec virga n. *Mat. 10.*

E Dignus est enim operarius mercede sua. *Luc. 10. Act. 4.*
Multitudinis autem credentium erat cor vnum, & anima vna: nec quisquam eorum quæ possidebat, aliquid suum dicebat esse, sed erant ipsis communia. Argentum, aut aurum, aut vestem nullius concupiui, sicut ipsi scitis, quia necessitatibus meis, & eorum, qui mecum erant, ministrauerunt manus istæ. *20.*

Ego enim didici, in quibus sum, sufficiens esse. Scio humiliari, scio & abundare. In omnibus eruditus sum, & saturari, & esurire, & abundare, & penuriam pati. Omnia possum in eo qui me confortat Christus. *Philip. 4.*

Contenti præsentibus. Ipse enim dixit, Non te deseram, nec te derelinquam. *Heb. 13.*
Noli aquam bibere, sed modico vino vttere propter stomachum, & frequentes tuas infirmitates. Est autem magnus quæstus, pietas cum sufficientia. Nihil enim intulimus in mundum: haud dubium, quia nec quicquam auferre possumus. *1. Tim. 5. 6.*